

MEMO van college aan de raad

datum : 24 november 2011 (binnen gekomen bij de griffie op 8 dec. 2011)
aan : Raad
van : College
onderwerp : verantwoordelijkheid indiening en benodigde onderzoeken bij
bestemmingsplannen
portefeuillehouder: Alwin Hietbrink
Inlichtingen bij : S. Plezier (Team Vormgeving) – telefoon: 334

Geachte raad,

In de vergadering van de commissie Bestemmingsplannen van 22 november 2011 is door de CDA fractie de vraag gesteld welke eisen wij (aan de indiener) stellen bij postzegel bestemmingsplannen. Dit omdat de indruk bestond dat de postzegelbestemmingsplannen uitgebreider zijn dan de reguliere plannen uit de herzieningoperatie. In dit memo gaan wij op deze vraag in. Tevens leggen wij uit waarom een aanvrager verantwoordelijk is voor het aanleveren van de juiste gegevens.

Wanneer een project niet past in het bestemmingsplan kan enkel medewerking worden verleend indien afgeweken wordt van het bestemmingsplan middels een projectafwijkingsbesluit (voorheen artikel 19 lid 1) dan wel een postzegel bestemmingsplan. Ten behoeve hiervan dient, naast plankaarten en regels, een (goede) ruimtelijke onderbouwing te worden gemaakt. In het vervolg van dit memo beperken wij ons tot het bestemmingsplan hoewel voor projectafwijkingsbesluit dezelfde redenatie geldt.

Wanneer een particulier een ontwikkeling wenst (b.v. de bouw van een nieuwe woning of bedrijfspand) wordt de particulier gevraagd een bestemmingsplan op te (laten) stellen. Reeds in 2003 heeft de raad besloten dat de aanvrager verantwoordelijk is voor de aanlevering van de benodigde stukken.

Tekst uit besluit 2003

Het vereiste van een goede ruimtelijke onderbouwing maakt het noodzakelijk dat de aanvrager meer dan voorheen hieraan een bijdrage levert. Van de aanvrager mag worden verwacht dat deze zich expliciet in de planologische implicaties verdiept alvorens een aanvraag wordt ingediend. Immers, wie om een besluit van een bestuursorgaan vraagt, zal moeten motiveren waarom dat bestuursorgaan hiertoe zou kunnen dan wel moeten beslissen. Ten behoeve hiervan dienen aan de indiening van de aanvraag extra eisen te worden gesteld. Door deze extra eisen te stellen, wordt tevens een bijdrage geleverd aan de kwaliteit van de aanvragen die direct, of in ieder geval zo spoedig mogelijk, na indiening in de inspraak moeten worden gebracht. Hiermee verandert de rol van de gemeente in zoverre dat deze niet primair meer de ruimtelijke onderbouwing levert, maar dat deze meer de aangeleverde ruimtelijke onderbouwing toetst en indien nodig aanvult.

De (eind)verantwoordelijkheid voor het leveren van een goede ruimtelijke onderbouwing ligt bij de gemeente. Een aanvrager kan een goede ruimtelijke onderbouwing goed vinden, maar als de

gemeente die mening niet deelt, dan is er geen sprake van een goede ruimtelijke onderbouwing. Een door een aanvrager aangeleverde goede ruimtelijke onderbouwing hoeft dus niet automatisch tot vrijstelling te leiden.

Uit het vorengaande kan worden opgemaakt waarom de aanvrager zelf verantwoordelijk is voor het opstellen van een bestemmingsplan. Vanuit de economische uitvoerbaarheid van een plan is het zelfs noodzakelijk dat de aanvrager de kosten draagt.

In een bestemmingsplan is de goede ruimtelijke onderbouwing feitelijk de toelichting. De mate waarin de ruimtelijke onderbouwing uitgebreid dient te zijn is afhankelijk van het soort ontwikkeling en de locatie waar het ontwikkeling plaatsvindt.

Hieronder treft u een overzicht aan van de belangrijkste aspecten waar aandacht aan dient te worden besteed in de ruimtelijke onderbouwing bij bestemmingsplannen.

Rijksbeleid	Bodem
Provinciaal beleid	Parkeren
Gemeentelijk beleid	Milieuzonering
Maatschappelijke en economische Uitvoerbaarheid.	Waterparagraaf
Volkshuisvesting	Archeologie en cultuurhistorie
Ecologie	Wegverkeergeluid
Luchtkwaliteit	Externe veiligheid

In de plannen die door de gemeente zelf worden gemaakt in het kader van de herzieningsoperatie wordt naar alle aspecten onderzoek gedaan. Het betreffen echter conserverende plannen waarin geen ontwikkelingen worden meegenomen. Dit brengt met zich mee dat weliswaar op ieder aspect onderzoek wordt gedaan, maar dat de onderzoeken niet altijd uitgediept hoeven te worden. Heel anders is het met postzegelbestemmingsplannen van particulier. Deze plannen zijn per definitie op ontwikkeling gericht met als gevolg dat de onderzoeken veelal verder dienen te worden uitgediept.

Hieronder een kort voorbeeld ter illustratie.

De vraag van de CDA fractie werd gesteld bij de behandeling van het bestemmingsplan Herenweg 57. Dit plan is tamelijk uitgebreid. Hiervoor zijn een aantal redenen. Het plangebied ligt in het buitengebied midden in de polder nabij het bos en een weg. Dit heeft direct tot gevolg dat onderzoek moet worden gedaan naar natuurwaarden (zowel flora als fauna als EHS). Tevens is sprake van een "oude locatie". Dit heeft direct gevolgen voor eventuele archeologische en cultuurhistorische onderzoeken. Tevens is de weg nabij gelegen. Ook hier dient dan onderzoek naar te worden gedaan in het kader van de Wet geluidhinder. Heel anders is het bij een ontwikkeling midden in de kern. In zulke gevallen is een onderzoek naar flora en fauna b.v. niet vereist dan wel kan het onderzoek veel minder diepgravend worden uitgevoerd. Hetzelfde geldt voor een onderzoek naar geluidhinder. Als er enkel 30 km wegen in de omgeving zijn, kan het onderzoek bijvoorbeeld achterwege blijven.

Concluderend moet worden gesteld dat een aanvrager die profijt heeft van een ontwikkeling verantwoordelijk is voor het aanleveren van een goed bestemmingsplan. De gemeente als eindverantwoordelijke bepaalt of het bestemmingsplan daadwerkelijk goed is en de toets der kritiek kan doorstaan. De benodigde onderzoeken en de verdieping in deze onderzoeken zijn afhankelijk van het soort ontwikkeling en de locatie waar de ontwikkeling plaatsvindt.